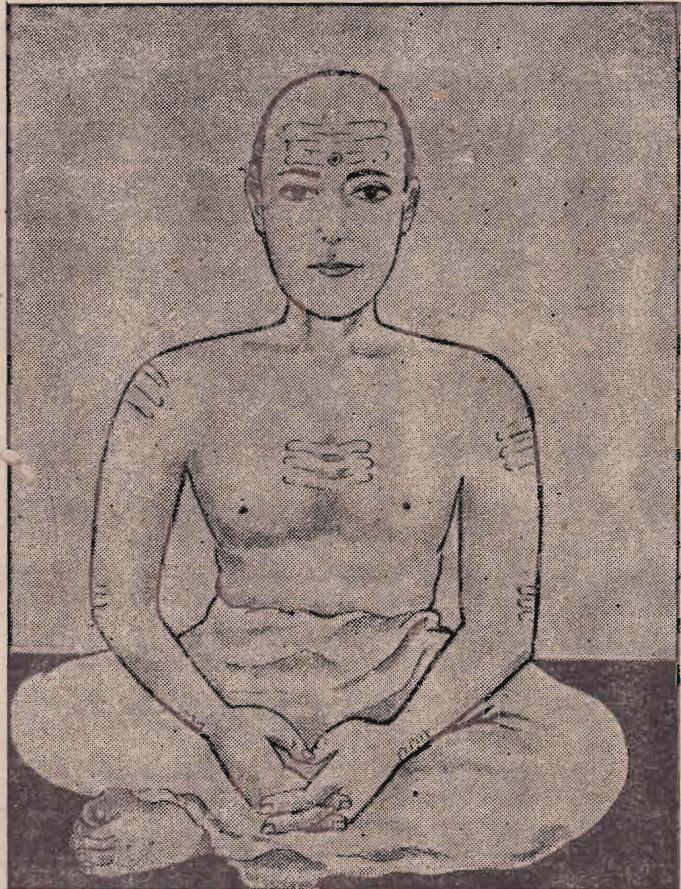
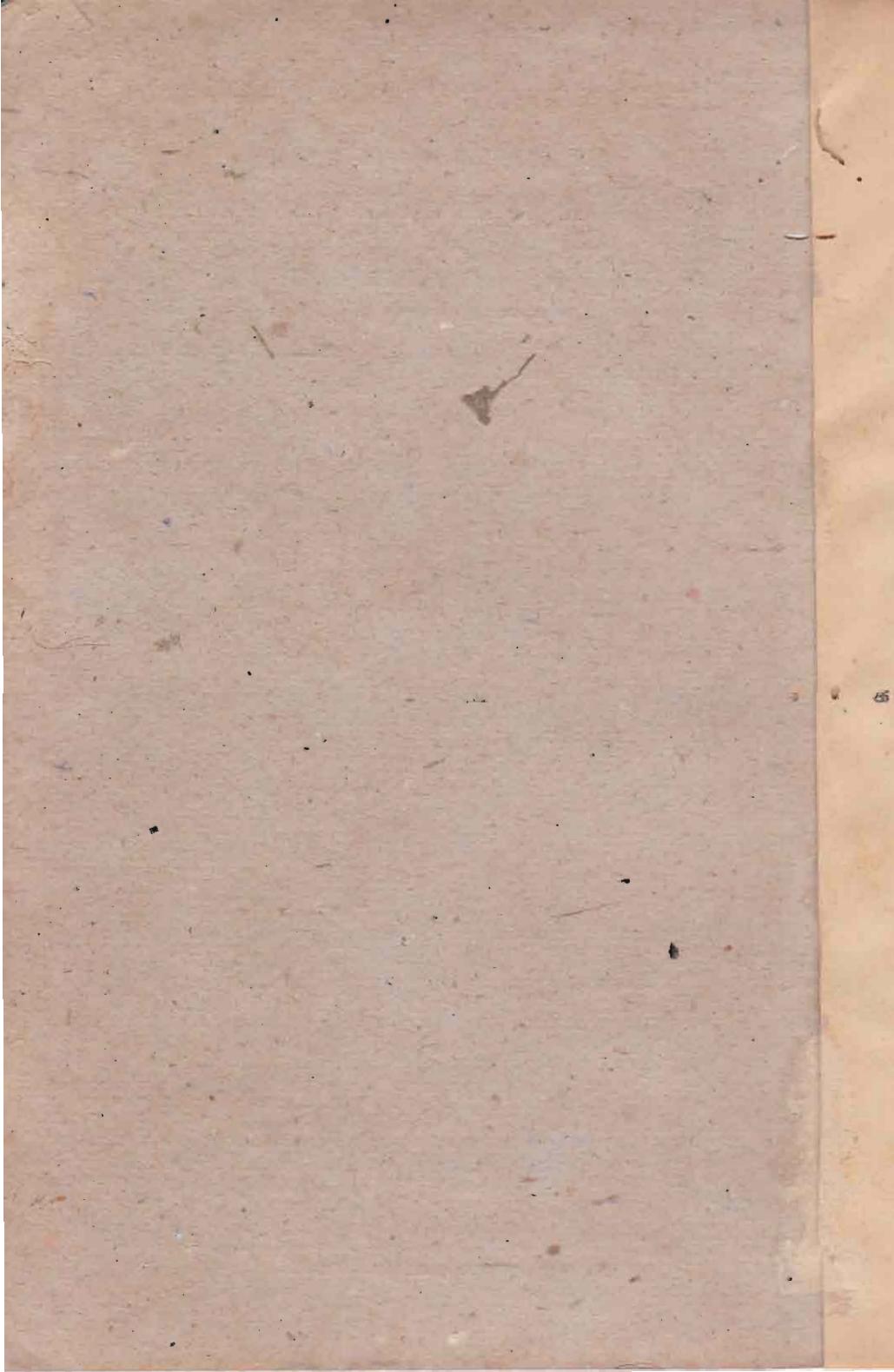

வல்வை
 இயற்றமிழ்ப் போதகாசீரியர்
 ச. வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை
 (1843 – 1900)

கார்த்திகோ சிவத்தம்பி

ஸ்ரீ பார்லதி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

வல்வை

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்

ச. வயிந்தியலிங்கம்பிள்ளை

(1843-1900)

ஓ

அறிமுகக் கல்லூரி

PRESENTED TO
JAFFNA UNIVERSITY LIBRARY

BY
Prof. Kartigesu Sivaprasabdy
in Memory of his Father
PANDIT SA V. M. AVAR
ஆசிரியர்: T. P. KAR

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி M.A. (இலங்கை), ஆரூப் (பர்மிங்ஹாம்)
தமிழ், திராவிடவியல் விரிவுஞரமானார்,
வித்தியோதய வளாகம்,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
நுகேளைடை.

— வல்வைப் படிப்பகங்களின் கட்டு வேளியிடு —

வல்வை சனசமூக சேவா நிலையம்,
வல்வைட்டித்துறை.

1975

முகவரை

நாவலரைத் தேசிய இலக்கிய இயக்கத்திலும், ஆறுமுக நாவலரைத் தேசிய இயக்கத்தினாலும், மறுமலர்ச்சியின்தும் முன்னேடியென வரலாற்றுடிப்படையில் நிறுவும் அறிவியக் கத்திலும் எனக்குள்ள ஈடுபாட்டினையும் தொடர்புகளையும் அறிந்த வல்லவெட்டித்துறை இளைஞர்கள், வல்லவ வயித்திய விங்கம்பிள்ளையின் வரலாற்றையும் இலக்கியப் பண்ணையையும் பற்றி எழுதவேண்டியதன் அவசியத்தையும், அளிலை இலங்கை மட்டத்தில் எடுத்துக்கூறவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் என்னிடம் பலதடவை கூறிவந்துள்ளனர். இலக்கிய ஆசிரியர்களது பணிமுறைப்பீடு வரலாற்றுப் பின்னணியில் வலத்துச் செய்யப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை நான் அவர்களிடம் வற்புறுத்தி வந்துள்ளேன். இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரின் வழித்தொன்றலாகிய பண்டிதர் சங்கர வைத்திலிங்கானார் தமது புகழ்பூத்த முன்னேனின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை அறிவதற்குத்துவமானார்; நால்கள் பலவற்றையும் நந்துதுவினார்.

வயித்தியலிங்காபிள்ளையின் வரவாறு நாவலர் இயக்கத்தின் சமூக அமிசங்களை வலிவுடன் நிலைத் துவத்தை கீண உணர்ந்து, வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் சாதித்திர்ணய புராணத்தையும், நாவலரது எழுத்துக்களையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நாவலர் இயக்கத்தின் சமூகக் கோட்பாடுகள்பற்றி ஆராய முனைந்தேன்.

அவ்வாப்பினைச் செய்யும் அதேவேளையில், வயித்திய விங்கம்பிள்ளையின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தைப் பத்தொண்பதாம் நாற்றுண்டின் பின்னணியில் வைத்து நோக்கும் இச் சிறுகட்டுரையை எழுதவேண்டிய உடனடித் தேவையொன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வருடம் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் மறைந்த எழுபத்தைந்தாவது வருடமாகும்.

இந்நால் வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை பற்றிய அறிமுக நூலே. அவர்பற்றிக் கேகரித்த செய்திகள் யாவற்றையும் இங்கு நான் குறிப்பிடவில்லை. போதிய ஆதாரமின்மையே காரணம். மேலும், இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரது உரையாசிரியச் சிறப்பும், இலக்கியத்திற்கும் ஓப்பியல் நோக்கினால் நிறுவப்படவேண்டியதாகும். எனவே, அதுபற்றியும் நான் எதுவும் விரிவாகக் குறிப்பிடவில்லை.

இச்சிறுநாளிற் கொண்ப்படும் தகவல்கள் சிடைத்துள்ளன வற்றில் நம்பகமானவையெனக் கருதுகிறேன்.

இச்சிறுநால் வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தரும் அதேவேளையில், வரலாற்று வியாக்கியானங்களையும் கொண்டதாகவுமிருக்கவேண்டிய ஒரு தேவையிருப்பதனால், அபிப்பிராயங்களையும், வரலாற்றுத் தகவல்களையும் பிரித்துக்காண்பது சிரமமாகவிருக்கின்றதென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறின் அக்குற்றத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எந்த ஆசிரியன்னு வாழ்க்கையும் தொண்டுகளாகவோ, பணிகளாகவோ அமைந்துவிடுவதில்லையென்பது எனது எண்ணத்துணீபு. பெரிதும் அறியப்படாத ஒருவர்பற்றிச் சிறிய கைந்தாலை எழுதும்பொழுது இவ்விடர்ப்பாடு தவிர்க்கப்படமுடியாததாகும்.

இச்சிறுநாலை எழுதித்தருமாறு எனக்கு அன்புக்கட்டளையிட்ட திரு. ச. சக்திவடிவேலுக்கும், வல்லவச் சனசமூக சேவா நிலையத் தலைவர், செயலாளர்களாகிய திருவாளர்கள் குமாரசாமி, க. சிவாஜிவிங்கம் ஆகியோருக்கும் நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டவன்.

சக்திவடிவேலின் இலக்கியஆர்வமே வயித்தியினிங்கனஞ்சு விழாவெடுக்கச் செய்ததெனவாம்.

வேண்டிய நூல்கள் யாவற்றையும் அன்புடன் தந்துத வியும். இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைக் குறிப்புகளாக எழுதியுள்ளியும், இச்சிறுநாலாக்கத்துதச் செயல் சாத்தியமாக்கிய பண்டிதர் சங்கர வைத்திவிங்கனஞ்சுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கார்த்திகேச சிவத்தம்ரி

“நடராஜ கோட்டம்”

வல்வெட்டித்துறை

29-8-75

சுயர்ப்பணம்

தம்மையும், தம் சமுகத்தையும்
 விளங்கிக்கொள்வதற்கு
 இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தவும்,
 இலக்கியத்தின் இப்பயன்யாட்டை
 ஸற்றையோருக்கும் எடுத்துணர்ந்துவதற்கும்
 துடிதுடியுடன் இயங்கும்
 வல்லவயின்
 இளந்தலைமுறையினருக்கு

I

இலங்கையின் வரலாறு எழுதப்படக்கூடிய காலம் முதல் தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இலங்கைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் எழுதியனவும், இலங்கைத் தலங்கள், பெரியார்கள் பற்றியனவுமான தமிழ் இலக்கியங்களும், எழுத்துக்களும் புராதன காலந்தொட்டு - சிறப்பாக கி. பி. 13, 14-ஆம் நூற்றுண்டின் பின்னர் - காணப்படுகின்றன என்பதும் உண்மையே. ஆனால் தமிழகத்தின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் பண்பாட்டொருபையையும் ஊன்றுத்து, இலங்கைத் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கையிற் காணப்பட்ட பிரச்சினைகளை மாத்திரம் பொருளாகக் கொண்ட தமிழ் எழுத்துக்களும் இலக்கியங்களும் தோன்றுவது பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலேயே. தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் முன்னெங்காலத்தும் காணப்படாத இப்பண்பின் முகிழ்ச்சியால், தமிழகத்து இலக்கியமரபும், இலக்கியச் சிந்தனைகளும் சமூத்தின் தமிழிலக்கியச் சிந்தனைகள், சொற்பாடுகளினுலை வளம்பெற்றன.

நேரடியான மேநூட்டாட்சி, அவ்வாட்சிமுறையால் ஏற்பட்ட பொருளாதார, சமூக உறவு மாற்றங்கள், ஆங்கிலக் கல்விக்ஞப் பிறிஸ்தவத் திருச்சபைக்குமிருந்த பிரிக்கமுடியாத தொடர்பு, நாட்டு மக்களால் ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்க்க முடியாதிருந்த இயலாமை ஆகிய பல காரணிகளால் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்திற்கும் தேவை விழிப்புணர்வுக்குமான ஓர் இயக்கம் தோன்றிற்று. சிங்கள மக்களிடையே இல்லியக்கம் தோன்றுவதற்கு ஏறக்குறைய ஐம்பது வருடங்கட்டு முன்னரே, இது வடபகுதித் தமிழ்மக்களிடையே தோன்றிவிட்டது. காரணம், கிறிஸ்தவத் திருச்சபைகளின் பன்முனைப்பட்டதாகக்கம் இப்பகுதியிலே பெரிதும் காணப்பட்டமையே

இப்பண்பாட்டுத் தனித்துவ இயக்கத்தின் முதற்குரலாகவும், அதன் நெறியமைப்பாளராகவும் விளங்கியவர் ஆறுமுக நாவலர், (1822-1879) அவர் “சைவமும் தமிழும்” என்ற பொதுக்கோஷத் தையும், சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவுதல், சைவ நூல்களை இலகுபடுத்தி எழுதி வெளியிடல், சைவ மக்களிடையே காணப்பட்ட கூடாவொழுக்கங்களை அகற்ற முற்படல், கிறிஸ்தவத்தை எதிர்த்தல் ஆகிய செயற்றிட்டங்களையும் முன்னிலைப்படுத்திக் கருமாற்றினார்.

ஆறுமுகநாவலரை ஈழத்து இலக்கிய இயக்கமொன்றின் மூலகர்த்தாவாகவும், ஈழத்து வரலாற்று நெறியொன்றின் முதற்குர

லாகவும் கணிப்பீடுசெய்யமுளையும் வரலாற்றுநோக்கு ஆரம்பமான காலத்தொட்டு (1960) பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டிலே நிலவிய இலவியக்கத்தினை முழுமையாகப் பார்க்கத் தொடங்கும் அறி வார்ந்த ஆராய்ச்சிகள் தோன்றலாயின.

ஆறுமுக நாவலர் பற்றிய வரலாற்றுநோக்கு முதன்முதலிலே அவரது வாழ்க்கைச் சரித அடிப்படையிற் தொடங்கப்பெற்று பின்னர் தேசியப் பரிமாணம் பெற்றது போன்று, நாவலர் காலத் திலும் அதற்கு முன்னும்பின்னும் வாழ்ந்து பண்பாட்டுத் தனித்துவ இயக்க வரலாற்றைப் பூரணத்துவப்படுத்திய அறிஞர்கள், இயக்க வாதிகள் ஆகியோரின் வாழ்க்கைச் சரிதங்களை முதன்முதலில் ஐயந் திரிபற அறிந்துகொண்டு அடுத்து அவர்களை அவ்வியக்க ரலாற் றின் பின்னையில் வைத்து நோக்கல்வேண்டும். இந்நெறி தவிர்க் கப்பட முடியாதது.

இத்தகைய வாழ்க்கை ச்சரித நால்கள் பல அண்மைக்காலத் திலே தோன்றியுள்ளன. இவற்றினை அடிப்படையாகக்கொண்டு நாவலர் இயக்கத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, செல் நெறி ஆகிய வற்றை முன்னரிலும்பார்க்கத் தெளிவாக மதிப்பிடக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இத்தகைய வாழ்க்கைச் சரிதங்களை எழுதும்பொழுது சமூக பந்தங்கள், குடும்ப உறவுகள், மாவட்ட வேட்கைகள் ஆகிய அடிப்படை மனப்பாங்குகளைப் பிரக்ஞாநூர்வமாக ஒதுக்கிவைத்துக் காய்தலும், உளத்தலுமின்றித் தொழிற்படவேண்டும். எழுதப்படும் வாழ்க்கைச்சரிதத்தின் பயன் பற்றிய கருத்துத் தெளிவு இருக்குமேல் அத்தகைய தவறுகள் குறையும்.

வல்லவை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ஜிரு. ச. வயித்தீய வீங்கம்பின்னையின் வாழ்க்கைச் சரிதம் பண்பாட்டுத் தனித்துவப் போராட்ட இயக்கத்தின் நாவலருக்குப் பிற்பட்டகால வரலாற்றை அறிவுதற்கு உதவுகின்றது. வல்லவை வயித்தீய விண்கம் பிள்ளை (1843 - 1900) நாவலரின் இருபத்தியோராவது வயதில் தோன்றினார். நாவலர் காலமானதன்பின்னர் இருபத்தொரு வருடங்கள் வாழ்ந்தார். நாவலர் இறக்கும்பொழுது வயித்தீய விண்கம் பிள்ளைக்கு வயது முப்பத்தாறு. நாவலர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே வயித்தீயவிண்கம்பின்னையின் நால்கள் சில வெளியாகிவிட்டன. பின்னையவர்கள் நாவலருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த உடுப் பிடிடிச் சிவசம்புப் புலவரின் மாணுக்கரே.

நாவலர்போன்று இலக்கியஆக்கம், ஆய்வு, நூற்பதிப்பு ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் பின்னையவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார். நாவலர் செய்ததுபோன்று இவரும் தனது இலக்கிய மதப்பணிகளை நிறுவன

முறையில் அமைத்துக்கொண்டார்; பாடசாலையொன்றினையும், அச்சியந்திரசாலையொன்றினையும் இவர் நடாத்திவந்தார். நாவலரைப்போன்று இவரும் தமிழகத்திலே கொரவிக்கப்பட்டார். இவரது நால்கள் பல சென்னையில் வெளியாயின.

நாவலர் காலத்திலும் அதற்குச் சிறிது பின்னரும் வட இலங்கையிற் காணப்பட்ட குலபேத உணர்வுகள்பற்றி அறிவதற்குப் பயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் வாழ்க்கையும், அவரது “பர்வையில் கீழ்” வெளிவந்த நாலெளான்றும் உதவுகின்றன.

இத்தகைய செய்திகள் காரணமாக வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் வாழ்க்கைச்சரிதம் அக்காலத்துப் பொதுவரலாற்றினை அறிவதற்கான துணைக்கருவியாக அமைகின்றது.

II

வடஇலங்கையில் தோன்றிய இலக்கிய விற்பனைகளையும், இலக்கிய ஆக்கங்களையும் பிரதேச நிலைப்பட்டுத்திப் பார்க்கும் பொழுது சில பிரதேசங்களில் இலக்கியப் பரம்பரைகள் சிறப்பாகப் போற்றிட பேணப்பட்டன எனத் துணைந்து கூறலாம். வண்ணூர் பண்ணை, கோப்பாய், சன்னுகம் ஆகிய பெருங்கிராமங்களை (ஆவெற்றிற்பல தீப் பாழுது நகரங்களாகியுள்ளன) உதாரணமாகக் கூறலாம். வடமராட்சிப் பெரும்பிரிவில் இலக்கியப் பரம்பரைகள் பேணப்பட்ட இடங்கள் பருத்தித்துறை, உடுப்பிடிடி, வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை ஆதியவைகளும். மேற்படி கிராமங்கள் ஒன்றிற் கொன்று அயற்கிராமங்களாகும். வல்வெட்டியை ‘வல்லிபட்டி’ என்று குறிப்பிடும் வழக்கொன்று நிலியவெதனப்பதைப் பாலூலர் சரித்திர தீபகத்தின்மூலம் அறிகின்கரையும். வல்வெட்டியை வல்லிபட்டியாகக் கொண்டபின்னர், வல்வெட்டித்துறையை வல்லிபட்டித்துறையெனக் கொண்டதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் இவ்வூர்ப் பெயர்கள் வல்வெட்டி, வல்வெட்டித்துறை எனவே விளங்குகிறதென்பதற்கு ஒல்லாந்த ஆவணங்கள், பிரதேசக் காணியிருதிகளாதியன சான்று பகர்கின்றன.

வல்வெட்டித்துறையில் வாழும் மக்கட கூட்டத்தினரை அவர்களின் தொழில்கொண்டு இருவகையினராக வசூக்கவாம். ஒரு பிரிவினர் கடலோடிகள். ஓவர்கள் பாய்க்கப்பல்களைக் கட்டியும். அக்கப்பல்களிற் சென்று தென்னிந்தியாவில் நாகப்பட்டினம், விசாகப்பட்டினம், காரைக்கால், புதுச்சேரி ஆகிய பகுதிகளிலும், பர்மாவில் அரக்கன் ஆகிய பகுதிகளிலும் வணிகங்குசெய்தும் வந்தனர். மற்றைய பிரிவினர் மீன்பிடித்தொழிலினை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

ாய்க்கப்பல் வணிகம் நடைபெற்ற காலம் வரையும் (ஏறத்தாழ இரண்டாம் உலக மகாயுதத்தும் தொடக்கும்வரையும்) இச் சமூக வெறுபாடு துல்லியமாகத் தெரிந்தது.

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் தகப்பனார் சங்கரநாதர் கடலோடி எண்ணிக்கஞ் செய்துவந்தவர். வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை 1843-ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் பூர் நாளன்று பிறந்தார். இவர் தமது சிறு வயதிலேயே இந்தியா சென்றுரென்றாலும் அதன்பின்னரே உடுப் பிடிச் சிவசம்புப் புலவரிடத்துத் தமிழ் கற்கச் சென்றுரென்றாலும் தெரியவருகின்றது. வல்வெட்டித்துறையில் வாழ்ந்த ஏகாம்பரப் புலவர் என்பவர் வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் தாய்வழி மூன்னே ரென்பது குறிப்பிடத்தக்கதோருண்மையாகும்.

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை உடுப்பிடிச் சிவசம்புப் புலவரின் முக்கிய மாணுக்கரில் ஒருவரென்றாலும், இவர் மாணவனுகவிருந்த சிவசம்புப் புலவரிடத்துத் தமிழ்கற்ற ஆரம்ப, நடுநிலையினருக்கு இவரும் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்தாரென்றாலும் கூறப்படுகின்றது. இவற்றை நிறுபிப்பதற்கான ஆதாரபூர்வமான சான்றெதுவும் இது வரை அகப்படவில்லை. ஆனால் இவருடைய தமிழறிவு தலைசிறந்ததாகிறுத்தல் வேண்டுமென்பதனை எடுத்துணர்த்தும் செய்திகள் வில்லைனான். இவர் பின்னர் தாழே பாடசாலையொன்று நடாத்தி வந்தார். அப்பாடசாலை வல்லவை வைத்திஸ்வரன் கோவிலுக்கு அருகாமையிலிருந்தது. மேலும் இவர் தமது முப்பத்து மூன்றாவது வயதிலே (1876-77) சிந்தாமணி நிகண்டு என்னும் நூலினை இயற்றி புள்ளார். ஆழ்ந்த இலக்கியப் பரிச்சயமில்லாத ஒருவரால் அத் தகைய நிகண்டினை இயற்றுதல் முடியாது.

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் நூல்களைக் காலவரண் முறைப்படி தொகுத்துக் கூறுவது இன்றைய நிலையிற் சிரமமாகவேயுள்ளது. சில நூல்களில் பிரசர ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை. நூலாகியியர் முன்னுரையாகவும் குறிப்புகள் எதுவுமில்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் யாவற்றையும் ஒருசேநவைத்து நோக்கும்பொழுது அவற்றை ஐந்து துறையினவாக வகுக்கலா மென்று தெரிய வருகின்றது.

- i. பதிப்புகளும் உரைகளும்
- ii. நிகண்டு
- iii. கடவுளர்மீது பாடியவை
- iv. கிறித்தவ எதிர்ப்புக் கண்டனப் பிரசரங்கள்
- v. சமூகம் பற்றியவை

பதிப்புகளும் உரைகளும்

1878-ல் நம்பியகப் பொருளுக்குப் புதிய உடையொன்று எழுதி வெளியிட்டார். சின்னத்தம்பிப் புலவரது கல்வையாயந்தாதிக்கு உரை எழுதிச் சென்னை ரிப்பன் அச்சக்கூடத்திற் பதிப்பித்து வெளி யிட்டார். சன்னகம் வரதராஜ் பண்டிதரின் சிவராத்திரி புராணத்தை இல்லேரே பதிப்பித்தார். கந்தரலங்காரத்திற்கும் உரை கண்டார்.

இவ்வாறு பல நால்களைப் பதிப்பித்து உரை எழுதி வெளியிட உள்ளாரெனினும் கந்தபூராணத்திற் சில படலங்களுக்கு இவர் செய்த உரையே இவரது புகழை நிலைநிறுத்துவதாக உள்ளது. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறுவது போன்று யாழிப்பாணம் கந்தபூராண கலாச்சாரத்தில் அமிழ்ந்தியுள்ள பகுதி. அத்தகைய யாழிப்பாணத்தில், தமிழறிஞர்கள், உரையாசிரியரொருவரது உரையே கந்தபூராணத்தின் குறிப்பிட்ட சில படலங்கட்டுச் சிறந்தது எனப்போற்றுவது அவ்வுரையாசிரியரின் திறனுக்கு அளிக்கப்பெறும் பெருஞ்சான்றிதழாகும். நாவலர் அச்சக்கூடப் பதிப்பாக வெளிவந்துள்ள தெய்வானையம்மை வள்ளியம்மை திருமணப்படலங்களை வயித்தியவிங்கம்பிள்ளை எழுதியனவாகும். திரு. சே. வெ. ஜம்புலிங்கப்பிள்ளை இவ்வுரைப் பதிப்புகளுக்கு எழுதியுள்ள பதிப்புரை இவ்வுரைகளின் சிறப்பைப் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது.

“இத் திருமணப்படலத்திற்கு யாழிப்பாணத்து வல்வெட்டித் துறை ச. வயித்தியவிங்கம்பிள்ளை விரிவுரை எழுதியுள்ளார். அது பல ஆண்டுகட்கு முன் யாழிப்பாணம் கைவாபிமானிப் பத்திராதிபர் பொ. ஞானசபாபதிப்பிள்ளையால் அச்சிடப்பட்டது. அப்பிரதிகள் இப்போது கிடைப்பது அருமையாத லால் உரைநூலை மறையாதபடி காப்பாற்ற வேண்டுமென்னும் ஆகையே இப்போது அச்சிடக் கெய்தது”

வயித்தியவிங்கம்பிள்ளை முதன்முதலில் கந்தபூராணம் அண்டகோசப் படலத்திற்குக் கந்தரோடை வி. சிவசுப்பிரமணிய ஜயர் எழுதிய உரையைத் திருத்தி வெளியிட்டார். இது நடந்தது 1885ல் என்பது அவ்வுரைப்பதிப்பிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

ஈசவாபிமானியின் 1888 ஜூவரி மாத இதழில் வெளிவந்துள்ள கீழ்க்காணும் விஞ்ஞாபனம் கந்தபூராண உரை எவ்வாறு எழுதிப் பிரசுரிக்கப்பட்டதென்பதைச் சொல்வுபடுத்துகின்றது :

கந்தபூராண உரை

இவ்வரைமேல் விளம்பரப்படுத்தியவாறே வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் முதலாக இவ்வியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப் பட்டு இக்கார்த்திகை மாத முதலாக மாதந்தோறும் இவ் விரண்டு பாரமாக பதினாறு பதினாறு பக்க முடையதாக வெளிப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. விலை வருடமொன்றுக்கு ரூபா ஒன்றரை. வேண்டுவார், ஒரு வருடப்பனம் அல்லது ஆறு மாதம் பணம் முன்னர் கொடுத்தே பெறல்வேண்டும்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

“கந்தபூராணத்திலே இப்படலத்துக்கு உரைசெய்து முடிந்தது. புத்தகக் கட்டட வேலை நடக்கின்றது. காகிதக் கட்டடப் புத்தகம் ஒன்று விலை ரூபா ஒன்றேகால் ஆகவும் கலிக்காக்க் கட்டடப் புத்தகம் ஒன்று ரூபா ஒன்றேகாலே அரைக்கால் ஆகவும் விற்கப்படும்”.

பிள்ளையவர்கள் சூரபன்மன் வதைப்படலத்திற்கும் உரை எழுதியுள்ளனர். இவ்வரையும் முந்திய உரைகள் போன்று சைவாபிமானிச் சஞ்சிகையுடன் சேர்த்து வெளியிடப் பெற்று வந்தது. சூரபன்மன் வதைப்படலத்துக்குப் பிள்ளையவர்கள் எழுதியுள்ள உரையில் முதல் 200 பக்கங்கட்கான உரை தர்மிடம் உள்ளதாக பண்டிதர் சங்கர வைத்திலிங்கங்குர் தெரிவிக்கின்றார். திருக்கலியாணப் படலத்திற்கு உரையெழுதும்பொழுதே பிள்ளையவர்கள் காலமானார்கள் எனத் தெரியவருகின்றது.

இயற்றியிற்ப் போதகாசிரியர் என்ற பட்டம் கிடைக்கப்பெற்றதன் பின்னரே கந்தபூராண உரை வெளிவந்ததென்பது முதற் பதிப்புப் பிரதிகளிலிருந்து தெரியவருகின்றது. ஆயினும் நூலாக வெளியிடப்பெற்ற வருடம் பிரதிகளிற் குறிப்பிடப்படவில்லை. நூலின் உரை பதினாறு பதினாறு பக்கமாக வெளியிடப்பெற்றுப் பின்னர் பக்கங்கள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டமையினால் வெளியிட்டு வருடத்தைக் குறிப்பிடாது விட்டிருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.

வள்ளியம்மை, தெய்வாணையம்மை திருமணப்படலங்களுக்கான இவரது உரையினை நோக்கும்பொழுது இவரது ஆழ்ந்த இலக்ஷி ஞானம் நன்கு புலனுகின்றது. சிறப்பாக வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்துக்கான உரையை நோக்கும்பொழுது அது அகப் பொருள் மரபை நுண்ணியதாக உணர்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளதென்பது தெரியவரும். நாட்டுச் சிறப்புக் கூறும் முதற்பாடலுக்கான உரையே உரைச் சிறப்பினை அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பான

கோபுர வாயிலாக அமைந்துள்ளது. 122ஆம் பாடலான 'நாற்றமுந் தோற்றமும்' எனத் தொடரும் பாடலுக்கும் 164ஆம் பாடலான 'தாய்துயிலறிந்து' எனத் தொடங்கும் பாடலுக்கும் எழுதப்பெற்றிருக்குமுறைகள் போதகாசிரியரது ஆழ்ந்த தமிழிலக்கிய அறிவுக்கான 'பதச்சோறு' ஆக அமைந்துள்ளதென்னாம். நம்பியகப் பொருள் விளக்கவரையும் இவராற் செய்யப்பட்டது என்பதை மனங்கொள்ளின் அகப்பொருள் மரபுபற்றியவரிடத் திருந்த ஆழ்ந்த இலக்கியப் புலமை நன்கு தெரியவரும்.

கந்தபுராணத்துக்கு உரையெழுதியபொழுது பாடத்திருத்தங்கள் யாதாயினும் செய்தாரோ என்பதுபற்றி ஆய்வு இன்னும் செய்யப்படவில்லையென்றே கூறல் வேண்டும். கந்தபுராணம் போன்ற நூலுக்கு அத்தகைய பாட பேதங்களைப் புகுத்தியிருப்பின் கண்டிக்கப்பட்டிருப்பாரென்பது திண்ணம். உரை வெளிவந்த காலத்துச் சௌவாபிமானிப் பிரதிகளை வாசிக்கம்பொழுது இவ்வரை பற்றிய சமகாலத் தாக்கம் நன்கு புலனாகும். உதாரணமாக 1883 ஆண்டு மாதச் சௌவாபிமானி இதழை நோக்குவோம். அதில் 2ஆம் பக்கத்தில் 'மடந்தெறுதல்' என்னும் தலைப்பின்கீழ்,

"சன்மார்க்கபோதினியிலே பதினாறும் பக்கத்திலே தர்க்கட்டுஷணி, + என்று தோன்றியவரே! நீவிர் வேறு சிலருக்கு கந்தபுராணத்துக்கு உரையெழுதி வெளிப்படுத்துவோமென்று வியாக்கியானஞ் செய்து வள்ளி யம்மை திருமணப்படலத்துக்கே உரையெழுதி வெளிப்படுத் தினர், என்றீர். அங்குனம் வியாக்கியானஞ் செய்த சிலர் யாவர்? யாம் வல்லவை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரைக் கொண்டு உரை செய்வித்து வெளிப்படுத்துவோமென்றும் முன்னர் வரைந்ததும் கையொப்பக்காரர் பலருடைய கேள் விப்படி முன் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்துக்கு உரை செய்து வெளிப்படுத்துவோமென்றும் பின்னர் வரைந்ததும் அவ்வாறே மெய்ம்மையாக நீவிர் அங்குனம் விபரிமதமாக வரைந்ததென்னை? ஒருவரைச் சிலரென்றும் பிறவினையைத் தன்னினையென்றுமுட்கொண்ட நுழம்மை என் செய்வது? தர்க்கட்டுஷணமாகிய பட்டுக்குஞ்சத்தை நுழக்குக்கட்டியவர் யாவர்?"

எனத் தொடர்ந்து செல்லும் பகுதி மூலம் இவ்வரைக்கிருந்த எதிர்ப்புணர்வுகளை அறிந்து கொள்ளலாம். இக்கண்டன மறுப்பு சௌவாபிமானிப் பத்திரிகாசிரியர் என்ற பெயரிலே வெளியிடப்பட-

+ இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் மேற்கோட் குறியீட்டினை இம் முறையிலே அச்சிட்டுள்ளார்.

டிருப்பினும் இதனை எழுதியவர் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் அவர்களே என்றே கொள்ளல் வேண்டும். மேலே காட்டப்பெற்ற கண்டனத்தின் பிற்கூட்டர்ச்சி உண்மையான ஆசிரியர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதென்றாம்.

இதுவங் கிடக்க “ஒரு நூலுக்குரை செய்பவர் அந்நூலாசிரியரையும் கடந்த கல்வித்திறமுடையாராயிருத்தல் வேண்டு” மென்றீரோ. தொல்காப்பியத்துக்குரைசெய்த இளம்பூரன் ராகிய மூவரையும் சிவஞான முனிவர் சில விடயங்களிற் கண்டித்து நூலாசிரியருடைய கருத்தை உணராது முக்குணவசத் தராயுளம் போனவாறு வரைத்தனரென்றிருந்தனரே. அங்குணமாக அவ்வரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பியரிலுங் கல்வித் திறமுடையரென்பார் யாவர்? இதுவங் கிடக்க “ஏனையோர் இந்நூல்களுக்குரை எழுத முற்புவின் ‘குன்று முட்டிய ஞா’ இப்போல இடர்ப்பட்டுலைவர்” என்று உபமானேபமேயங்களின் இலக்கணங்களை நன்குணர்ந்தவர் போலப் பிதற்றியதும் பெருமட்டமை யென்க. முன்னாருகாலுங் காலாக நூலைக் கற்கப் புகுமானங்கள் முன்னர் ஆக்கியோன் பெயராதியவற்றை உணராது கற்பின் வருமிடையூற்றுக்குவமானமாக ஆன்றே ராஸெழுதப்பெற்ற “குன்றின் முட்டியகா’இயை’ப் பாரம் பரையாக வழங்கிவாந்த நூற்பொருளைக் கற்றுணர்ந்து

“எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமை தீர்த்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானுக – மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனாற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்த வீடுபெறும்” என்ற ஒத்தின்படி இலக்கணமறிக்கு மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்துத் தாமாகவும் நுண்ணீய பொருள் கூறத்தக்க ஆசிரியர் நூற்குரை செய்தலும் உபமானமாககிக் “கற்றதூமன்றி” என்ற செய்யுஞக்கு இலக்காகி முலையிரண்டுமில்லாத பெண் காழுற்றுறப்போல இடனாற்ற நீவிர் “கல்லாதவனு நனி நல்லார் கற்றாற்ற சொல்லாதிருக்கப்பெறின்” என்றபடி நல்லாயிருப்பின் வருங்குறையென்கூ”

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை கந்தபுராணத்துக்கு உரையெழுதுவதைப் பெரிதும் விரும்பாத ஒருவரது கண்டனம் கண்டிக்கப்பட்டமையைப் பார்த்த நாம் அடுத்து அதே இதழில் 5-ம் பக்கத்தில் இரண்டாம் பந்தியில் வெளியாசியுள்ள கடிதத்தையும் பார்ப்பது நலந்தரும்.

“..... அது நிற்க
‘கத்தின் வடிவசான்ற விலங்கெழிற் பினையின் மாட்டே’
என்ற செய்யுளில் ‘மாமத்தமலை புக்கென என்றதற்குப்

“பெரிய மத்தான்து தயிரினுட் புகுந்தாற்போல்,, என்று பல ருங்கூறும் அர்த்தம் ஒழிக்கப்பட்டு “மத்தவாரணம் மளைக்குகை யிற் புகுந்தாற்போல்,, என்று வரையப்பட்டிருக்கின்றது. முந் திய அர்த்தம் சிறப்பின்மையாகி ஒழிக்கப்பட்டது யாதன வென்பது எமக்குப் புலப்பட்டில்து. அதனைப் புலப்படுத்து மாறு வேண்டுகின்றேன்.

இங்கும்
புலோலி புராணுபிமானி.”

இதனையடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்டது உரைக்கான விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது.

மேற்காட்டியவை கந்தபுராண உரைபற்றிய சமகாலச் கருத்தோட்டங்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் பதிப்பித்த சிவராத்திரி புராணத்தில், அவர், பதிப்பாசிரியர்கள் மேற்கொள்ளும் வழுக்களைத் தல், ஏற்படைப் பரடம் வழங்கல் ஆதிய பணிகளை நன்கு செய்துள்ளார் என்பது அந்தாலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் வழங்கிய சி.வை தாமோதரம்பிள்ளையின் கூற்றினுலே தெரியவருகின்றது.

“ அச்சில்
மயலிங்கங் கிலாதவகை வழங்க வழுக்களைந்தினிது
வகுந்தான்தே”

நம்பியகப்பொருள் விளக்கவுரைக்கு இவர் வகுந்த உரையிலும் மேற்கண்டவாறு திருத்தியும் சரியான பாடங்களைப் பெற்று முரையியற்றினுரென்பது சிவசம்புப்புலவர் வழங்கியுள்ள சிறப்புப்பாயிரத்தினுலே தெரியவருகின்றது.

“பழைய உரைதழீஇப் பலப்பல சேர்த்தும்
விழுமிதின் விளக்கிட வேண்டுவ விளக்கியும்
விரித்திட வேண்டுவ விரித்துமாங் காங்குத்
திருத்திடற் பாலன திருத்திய யியற்றினன்
... வயித்தியலிங்க நரவலனே”

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்களின் நூற்பதிப்புமுறைமைபற்றி ஆராயும் எவரும் அவருக்கும் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளைக்கும் இருந்த நட்பிறுக்கத்தினை அறிந்துகொள்ளலை சியமாகும் தொல் காப்பியம், வீரசோழியம் ஆகிய நாடுகளின் பதிப்புகள் மூலம் தமிழிலக்கியப் பதிப்பீட்டு முயற்சிக்கட்டுப் பெரும்பணியாற்றிய சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரி யரின் பெருண்ணபராக விளங்கினார். சி.வை. தாவின் விருப்பப் படியே சிவராத்திரி புராணம் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் என்ற பட்டம் மதுரையில் வழங்கப்பெறுவதற்கும்

சி. வை. தா. வே முன்னின்றுரென்பது, இவர் மாணவர் ஜயா
முத்து ஜயர் கூற்றினுற்றெரியவருகின்றது.

“பேரேறு கலையாண்மை கண்டு தாமோதரம்பிள்ளை வித்யா
பண்டிதர்
பெருமையோடியற்றமிழ்ப் போதகாசிரியராம் பெயர்தரக்
கொண்ட விதரன்.”

வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையவர்கள் பதிப்பி த்து வெளியிட்ட
நூல்கள் சி. வை. தா, உ. வே. சாமிநாதையர் ஆசியோர் பதிப்
பித்த முக்கிய நூல்கள் போன்று தமிழ் இலக்கிய இலக்கண வர-
லாற்றில் முக்கிய இடம் பெறுவனவுல்வெனினும், அக்காலத்
தமிழ்க் கல்வியில் அவை முக்கிய இடம்பெற்ற நூல்கள் என்பதனை
நாம் மனத்திருத்துதல் அவசியம்.

இவர் எழுதியுள்ள கந்தபுராண உரை இலக்கிய இலக்கண
நயமுடையதெனினும், அக்காலத்துப் புராண படன் மரபில் எத்
தகைய முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது என்பதனையறிவது அத்தியா
வசியமாகும். ஏனெனில், இவர் உரையெழுதிய படலங்கள் யாழ்ப்
பானங்க் கோயில்களில் சிறப்பாகப் படனஞ்சு செய்யப்படுவனவாகும்.
“கந்தசட்டி விரதமுடிவில் வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்தை
எல்லோரும் படனஞ்சுசெய்வது தொன்றுதொட்டுள்ள வழக்கம்.”
அன்றிருந்க அச்சயந்திர நிலைமைமையை ஆராயின், செவிவழி
பரப்பப்பெற்ற புராணபடன்மே உரைசிறப்பினை அறிஞர்க்கும்
பக்தர்க்கும் எடுத்துனர்த்த உதவிற்றென்பது தெரியவரும்.

பின்னையவர்களின் உரையின் சமூகநிலைப் பயன்பாட்டினை இத்
துறையிலேயே காணுதல்வேண்டும்.

நிகண்டு

பாரம்பரியமான தமிழ்க்கல்விமுறையில் நிகண்டுப் பயிற்சி
அத்தியாவசியமானதாகும். பெரும் பெயர்பெற்ற போதகாசிரிய
ராக வளங்கிய இவர் இத்துறையில் ஆர்வங்காட்டியது இயல்பே.
இவர் இயற்றிய சிந்தாமணி நிகண்டு, குடாமணி நிகண்டின் பதி
ஞாந் தொகுதியை ஒத்தது. கராமுதல் எகரவீருக் எதுகைத்
தொடரில் ஒவ்வொரடிக்கும் இவ்வீரன்டு சொற்களைச் சேர்த்து
இயற்றியுள்ளார்.

உதாரணம்:

பாடல்

“ஆகமன் சிவனேயாகமனம் வந்து சேருதற்பேர்
ஏகபிங்கலன் குபேரனே காக்கங்கரும் பின்னைக்காம்
காகரணம் விழிப்புச் சாகியே யகலியந்தான்
சேகமே தெளித்தலென்ப சேகினி யரம்பைதானே.”

ஒன்று

ஆகமன் — சிவன்;	ஆகமனம் — வந்துசேருதல்;
ஏகபிங்கலன் — பிரமன்;	ஏகாக்கம் - காகம்;
சாகரணம் — விழிப்பு;	சாகி — மாப்பொது
சேகம் — தெளித்தல்;	சேகினி — வாழை.

இன்றைய அகராதித் தொகுப்பாளர்கள்போல்லாது, அன்றைய நிகண்டு ஆசிரியன். தலை ஆக்கம் மூலம் தனது தனிப்பட்ட இலக்கிய அறிவினை நிலைநிறுத்துவான் வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையும் சிற்தாமணி நிகண்டுமூலம் தனது இலக்கிய அறிவினை நிலைநிறுத்தி யுள்ளாரென்று கூறலாம்.

கடவுளர்மீது பாடியவை:

1883-இல் வல்வைச் சிவன்கோவிற் பிரதிட்டை நடைபெற்ற பொழுது, வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை இயற்றிய வல்வை வைத்தியேசர் பதிகம், ஊஞ்சல் ஆகிய பாடல்கள் பாடப்பெற்றன. முருகப்த ராண் பிள்ளையவர்கள் செல்வச்சந்தித் திருமுறை, நல் ஊர் ப் பதிகம், மாவைப் பதிகம் என்னும் பாடல்களையும் இயற்றினார். வல்வெட்டித் துறையின் கிழக்கெல்லையாகவுள்ள நெடியகாட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளையார்மீது. நெடிய காட்டுப் பதிகம் என்னும் பாடலையும் இயற்றியுள்ளார்

கிறித்தவ எதிர்ப்புக் கண்டனப் பிரசரங்கள்:

நாவலரது கண்டனங்கள் பெரும்பான்மையும் பூரட்டஸ்தாந்துப் பிரிவினர்க்கு எதிராகச் செல்ல இவரது கண்டனங்கள் கத்தோவிக்கருக்கு எதிராகவே அமைந்தன. இருவரும் வாழ்ந்த பிரதேச வேறுபாடும் இதற்குக் காரணமென்றாம். கத்தோவிக்க மதக் கருத்துக்களை எதிர்த்த இவர், “‘சைவ மக்த்துவ பானு’” என்னும் நூலை மூன்று தனித்தனிப் பாகங்களாகப் பிரித்து வெளியிட, அவர்கள் “‘சைவ மக்த்துவ பானு பாலம்பணம்’” என்னும் நூல் கொண்டு பதிலிறுக்க, இவர் தொடர்ந்து “‘சைவ மக்த்துவ பானாம்பாலன வியாபாதனம்’” என்னும் பிரசரமூலம் எதிர்த்தார்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் “‘சைவ மக்த்துவம்’” என்னும் நூலுக்கெதிராக “‘சைவ மக்த்துவ ஆபாச விளக்கம்’” என்னும் பிரசரம் தோன்றியபொழுது “‘ஆபாச விளக்க மறுப்பு’” என்னும் பதிலை விடுத்தார். “‘இருண்மதி சுடுகடர்’”, “‘கபடமடறிடுதனம்’” என்னும் கண்டனங்களையும் இவர் வெளியிட்டார்.

இவரது கண்டனங்கள் பெரும்பான்மையும் “‘வல்வை மானை வன்’” என்ற பெயரில் இவர் நடாத்திய பாரதீநிலைய முத்திராக்கா

சாலையில் அச்சிட்ட தமது சஞ்சிகையான சைவாபிமானியிலேயே வெளியிட்டு வந்தார்.

வயித்திய விங்கம்பிள்ளையின் கண்டனங்கள் மதத்துறையினுள் மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டுக் கிடக்கவில்லை என்பதையும், கந்த பூராண உரையின் பொழுதும் அவர் கண்டனங்களை வெளியிட வேண்டியிருந்தது என்பதையும் ஏற்கெனவே கண்டோம்.

சமுகம்பற்றியவை:

கள்ளுக்குடிச்சிந்து (முன்று பாகங்கள்), மாத்ரொழுக்கத்தங்கச் சிந்து (இரண்டு பாகங்கள்) என்னும் நூல்கள் இவரால் எழுதப் பட்டன என அறிகின்றோம். நூற்பெயர்கள் இந்நூற்பாடல்கள் சனரஞ்சகமாகப் பாடப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதையும், பிள்ளையவர்கள் சாதாரண மக்களும் விரும்பும் கவிஞராக விளங்கி யிருத்தல் வேண்டுமென்பதையும் உணர்த்துகின்றன. பெண்கள் ஒழுக்கம்பற்றி இவரது காலத்தவரான மாழூர் வேதநாயகம் பிள்ளையும், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையும் பாடியுள்ளனரென் பதையும் மதுவொழிப்புப் பற்றி இவர் காலத்தவர்களான ஆறுமுகநாவலரும், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையும் எழுதியுள்ளன ரெண்பதையும் நினைவுறுத்திக் கொள்ளல் நலமுடையதாகும்.

சமுகம் கம்பந்தமாக இயற்றமிழ்ப் போதகாகிரியர் எழுதிய வற்றுள் மிகமுக்கியமானது காகிநிர்வாய புராணம் என்னும் நூலாகும். வயித்தியினிங்கபிள்ளையே இந்நூலின் ஆசிரியரென நூலிற் குறிப்பிடப்படவில்லை. சைவாபிமானிப் பத்திராதிபராண ஞானசபாபதிப்பிள்ளையுடன் நூல் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்ற தெளினும் இயற்றமிழ்ப் போதகாகிரியரே இந்நூலின் ஆசிரியர் என்பதில் இலக்கிய வரலாற்றுசிரியர்க்காட்குச் சந்தேகமெதுவுமிருக்க வில்லை. பிள்ளையவர்களின் இலக்கிய அறிவையும், மதக்கோட்பாடு, ஜுதிகங்கள் பற்றிய கருத்துத்தெளிவையும் இனைத்துக்காட்டு கின்றது இந்நூல்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் எவ்வெச் சாதிகள் எவ்வெவ்வந்தல்தினைப் பெற்றிருந்தன என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கு இந்நூல் உதவுகின்றது. மூர்விக நாள்கு வருணங்களிடையே நடந்தேறிய பிரதிலோம, அநுலோமத் திரு மணங்களே சாதிகள்பல்கிப் பெருகுவதற்குக் காரணமாக இருந்தன வென்று விளக்க முணைகின்றார் ஆசிரியர். சமுகத்தில் வாழும் கில குழுவினர் புத்தெழுச்சி காரணமாக முன்னேறும்பொழுது உயர்ந்தோரென்று கருதப்படுவதாயை கூட்டத்தினருடன் தமிழை இனைத்துக்கொள்ளும் ஜுதிகங்கள் தோற்றுவிக்கப்படும் என்னுக்

சமுகமானிடவியலுண்மையை நிறுபிப்பதாக அமைகின்றது இந்நால். நிலவுடமைச் குழில் புதிய ஜதிகங்களைத் தோற்றுவிப்பது மதக்குருக்கள்மாரும், கஸ்விமான்களுமே என்ற உண்மையும் இந்நாலால் நிறுபிக்கப்படுகின்றது.

சாதிநிர்ணயபுராணம் தனியே ஆராயப்பட வேண்டிய நாலாகும்.

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் எழுத்துக்கள், நூல்கள்பற்றிய ஆய்வின்பொழுது அஸர் நடத்திய “சௌபாபிமானி” என்னுஞ் சஞ்சிகைபற்றிப் பல முறைகள் குறிப்புகள் வந்தன.

சௌபாபிமானி என்னும் இச்சஞ்சிகை வல்லவெட்டித்துறையில் வைத்தில்வரன் கோவிற் சுற்றுப்பிரகாரத்திலுள்ள மடமொன்றுக் கருகே அமைக்கப்பெற்றிருந்த அச்சகத்திலிருந்து வெளியிடப் பெற்றது. சௌபாபிமானிச் சஞ்சிகையில் அதுபற்றிய விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

சௌபாபிமானி

- க. பாரதிநிலை முத்திராக்ஷரசாலை ஸ்ரீமத் சிவ. சிவராமவின் கக் கருக்களவர்களால் வல்லவைச் சிவன்கோயில் வடபக்கத்திலுள்ள மடத்தைச் சார்ந்தவிடத்திற்றுபிக்கக் கட்டிருக்கிறது.
- உ. இச்சாலையிலே சௌபாபிமானியென்னும் இப்பத்திரம் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.
- ஒ. இப்பத்திரம் மாதந்தோறும் உடுகளில் வெளிப்படுத்தப்படும்.

இதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் பொ. ஞானசபாபதிப் பிள்ளையாவார். இவர் இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியரின் உறவினரும் மாணுக்கருமாவார். இவர் பெயரிலே வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை பல கட்டுரைகளை எழுதினாரென்று துணிந்து கூறலாம்.

தனக்கென அச்சக்கூடம் ஒன்றினை நிறுவிக்கொண்டதன் மூலம் இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர் நாவலர் கையாண்ட நடை முறையொன்றைப் பின்பற்றினாரென்பது தெளிவாகின்றது. நாவல ரைப் பொறுத்தவரையில் சைவ அறிஞர்களிடையேயிருந்து அறிவு நிலைப்பட்ட எதிர்ப்பெறுவியிருக்கவில்லையென்னாம். ஆனால் இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியரோ சைவ அறிஞர்கள் சிலரது எதிர்ப்பையும் கிறீத்தவர்களது எதிர்ப்பையும் எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது.

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர் நடத்திய பாடசாலையும் அச்சகத் திற்கருவிலேயே இருந்தது. வல்லவ சிவன்கோவிலுக்குக்கூடியங்கள்

குளத்தடி மடத்திலேயே இப்பாடசாலை நடந்ததென்று ஊரார் கூறுவார்.

வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையின் இலக்கிய, சமயப்பணிகள் ஸ்தால மாகவும் ஆத்மார்த்தமாகவும் வல்லவைச் சிவன்கோவில்லைச் சற்றியே அமைந்திருந்தன. வல்லவைச் சிவன்கோவிற் கருமங்களை ஆகம விதிகட்டக்கமைய நடாத்தும் பணியிற் கோயில் எகமான் வெங்கடாசலம்பிள்ளைக்கு வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையின் உதவி கணிசமான தென்பர். வல்லவைச் சில்லைக்கோவில்லைச் சிறப்புற நடத்துவதில் இவழுக்கு ஆர்வமிருந்தது இயல்பானதே.

வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையை வல்லவைச்சமுகம் பொல் ஜேபோர் போற்றியது எனலாம். ஞானஞர்த்தி என்பவரது பொருளுதவி யினாலேயே சிந்தாமணி நிகண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. கோணே சர் கந்தசாமிப்பிள்ளை என் பவர், இயற்றமிழுப்பேரதகாகிஸ்யர் பாடசாலை நடத்துவதற்கும், செல்வச்சந்தித் திருமுறை, சிறித் தவ மதக் கண்டனப்பிரகாரங்கள் வெவியிடுவதற்கும் பொருள் வழங்கினார். பிள்ளைபவர்கள் வசிப்பதற்கான வீடும் நிலமும் கொடையாக வழங்கப்பட்டன.

வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையைக்கான் தூய செவநெறி சார்ந்த வாழ்க்கையையே வாழ்ந்து வந்தாரென்பது கரணபராம்பரைச் செய்தியாகும்.

வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையின் வாழ்க்கை, நல்லாசிரியன் ஒருவுள்ளது வாழ்க்கையாகவே அமைந்தது. வல்லவையிற் பாடசாலை நடத்தித் தமிழடத்துவந்து மானுக்கர்களை அறிஞர்களாக்கியது மாத்திரமல்லாது, யாழ்ப்பாணத்திற்கிறேன்றிய இலக்கியவிழிப் பினை மட்டக்களப்பிற் பரப்பியவரும் இவரேயாவர். கோணே சர் கந்தசாமிப்பிள்ளையின் துண்டுதல் காரணமாக மட்டக்களப்பு சென்று அங்கு விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினார். மட்டக்களப்பில் இவர் தங்கியிருந்தகாலத்தில் மட்டக்களப்பு வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளை இவரது மானுக்கரானார். பூபாலபிள்ளைபாஷ்ய, சோமவார விரத மகிமையைக் கூறும் “சிமந்தனி புராணம்” இவரது பார்வையிலேயே சென்னையில் 1824-ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இவரது மாணவர் பரம் பரை விரதேச எல்லையை மீறியபுகழுடையதாகவிருந்தது என்று கூறமுடியாது. ஆனால் வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை என்று குறிப்பிடப் பெறும் அப்புக்குட்டி உபாத்தியாயர் ஜின்விதிக்கு விளக்கானவர். வல்லவைட்டி நீதிபதி வைமன் கதிரைவெற்பிள்ளை தொடர்பு கொண்டிருந்த அகராதி வேலைக்கு ஆராய்க்கி உதவிசெய்தோருள் இவனு மொருவராலார். பிள்ளையவர்களிடம் பிராயன் மாணவர் பலர்

பாடங்கேட்டனர். இவரது மாணவர்களுள் அவரது இறுதிக் காலத்தில் மிகுந்த விசுவாசத்துடன் குருத்தொண்டு புரிந்தவர் ஜயாழத்து ஐயர் என்பவரே.

வயித்தியின்கரின் சமகாலத்தவருள் முக்கியமானார் ஆறு முகநாவலர், சிவசம்புப் புலவர், சுன்னகம் அ. குமாரசலாமிப் புலவர், நீர்வேவி ச. சிவப்பிரகாச பண்டிதர், சுன்னகம் பூ. முகு கேச பண்டிதர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, வித்துவ சிரோன் மணி பொன்னம்பலபிள்ளை ஆதியோராவர்.

ஆறு முகநாவலர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே இலக்கிய அறிவு டையவர்கள் என்று குழப்படும் திறனுடையவராக இருந்த வயித்தியின்கம்பிள்ளை, நாவலர் மறைவு குறித்துப் பாடிய செய்யுட்கள் எதுவும் இதுவரை கிடைத்தில.

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் என்ற பட்டம் இந்தியாவில் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் முயற்சி காரணமாகவே வழங்கப் பெற்றதென்பதனை முன்னரே பார்த்தோம். 1876-77 ல் வெளி யான சிந்தாமணி நிகண்டில் நூலாசிரியர் பெயர் “போதகாசிரியராகிய ச. வயித்தியின்கரவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வள்ளியம்மை திருமணப்படல உரை நூலாக்கப்பட்ட பொழுது உரையாசிரியர் பெயர் “இயற்றமிழ் போதகாசிரியர் ச. வயித்தியின்கம்பிள்ளையவர்கள்” என்றே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. சௌவாபிமானிப் பத்திரிகை அவரை வல்லவை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் என்றே பெயர் சுட்டாது குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகவல்களை நோக்குமிடத்து 1880 அளவிலேயே இப்பட்டம் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமெனக்கொள்ள இடமுண்டு.

வயித்தியின்கம்பிள்ளையின் வாழ்க்கையையும் முக்கிய ஆக்கங்களையும் இணைத்து நோக்கும்பொழுது போதகாசிரியராக அவர் விளங்கிய தன்மையே அவரது இலக்கியப் பணியின் தன்மையையும் தீர்மானித்துள்ளது எனலாம் யாழ்ப்பாணத்தில் பாசம்பரிய முறையில் வரங்முறையாகத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஒருவர் கற்பிக்கக்கூடிய நூல்களே இவரால் உரைகாணப்பட்டும், வீளக்கங்கொடுக்கப்பட்டும் உள்ளனவென்பது தெரிகின்றது. இவர் வாழ்ந்த காலத்திலே சங்க நூல்களின் பயிற்சி பரவவில்லையென்பதை நாம் மனத்திருத்தல் அவசியம். ஆசிரியராக விளங்கிய தன்மை காரணமாகவே இவர் கணிதத்துறையிலும் தமக்கிருத்த ஆற்றலை வளர்த்துக்கொண்டார் என்று தெரிகிறது. அந்தாட்களில் உடுப்பிட்டியில் அமெரிக்கமிசனரியாகவிருந்த வண: ஹெஸலந்து (Rev. Howslan) இவரது வான நூலறிவினை மொச்சினுரென்பது ஜயாருத்தையர் குறிப்பாற்றெளியவருகின்றது,

வயித்தியலிங்கம்பிளையவர்களை ஆக்க இலக்கியகாரராகக் கொள்வதினும்பார்க்க இலக்கிய ஆசிரியராகவும், உரைகாரராகவும் கொள்வதே பொருத்தமுடையதாகும்.

1900 ஆம் வருடம் ஆவணி மூலத்தில் இயற்றமிழ்ப் போத காசிரியர் காலமானார். அவர் மறைவைக் குறித்து சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர், சன்னகம் டு. முருகேச பண்டிதர், சி. வை. தாமோதரம்பிளை, சிவப்பிராகாச பண்டிதர் முதலியோர் கையறு நிலைக்கவிகள் பாடியுள்ளாரெனினும் அவரது மாணவர் இருவர் பாடிய கையறுநிலைக் கலிகளிலுள்ள பாடற் பகுதிகள் இரண்டு அவருடைய அறிவுநிலை ஆசிரியப் பொலிவையும், சாதனைத்திறன்களையும் நிறப்புறக் கூறுவனவாகவுள்ளன.

முதலாவது, அவரது மாணுக்கர் ஜயாமுத்தையர் பாடியது:

“பேரேறு கலையாண்மை கண்டு நாமோதரம்பிளை வித்யா
பண்டிதர்
பெருமையொடு இயற்றமிழ்ப் போதகா சிரியராம் பெயர்தாக்
கொண்ட விதுரான்
பேச யூழேப்பில் வருவான சாத்திர மகிமைபேணு மவுந்து
மேச்சப்
பிழையாகை காட்டியவர் சமயமும் வாட்டிய பெரும்வான
சாத்திரிமறுப்
பேதபரசமய கோளரியெனு வஷகெலாம் பெரிதுங்கேத்து
சௌவன்
பீடுடைய நெடியகாட்டுத் திருமட்டத்திலே பெரியவர்கள்
கூட்டத்திலே
பேறமையும் வித்துவ சிரோன்மணிப் பொன்னம்யலப்
பிளையு மிரு மாயனப்
பிரசங்க முடிகுட்டு மன்றுதன் கலைவளிமை பேசிடப்பட்ட
கம்பள்
பின்னமொடு பின்னமுறு கணிதமெது கேட்பினும் பிழையத
வுடன் கூறுமப்
பேசநூன் முதலி சோசியமுதலி தத்துவப் பெருநாள்கள்
வல்லமுதலி
பேதைமை துடைத்தென்னை யாதரத் தொடுதனது பின்னையிற்
பெரிதுபேணி
பிழைத்துத் திடுமரிய நூல்சொல்லி வைத்தவன் பின்னோயார்
பாததாசன்”

இரண்டாவது இவரது மாணவர் க. பொன்னையா என்பவர் பாடியது :

‘அருள்ளூனசம்பந்தர் சுந்தரர் வாசகர் அப்பரில்லைத்
தெரிநூற் கலைவல் ஆறுமுகநாவலச் செல்வரில்லை
பெருமாசிரியன் வயித்தினிங்கேசனும் இல்லையென்றால்
திருநீறணி சிவன்மார்க்கத்தைப் போதிப்பர் தேரிதே’.

III

வல்லை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் வயித்தியவிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் ஈழத்தூத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெறும் இடம் யாது என்பது இயல்பாக எழும் வினாவாகும்.

பிள்ளையவர்களின் வாழ்க்கைபற்றி, அவரது பணிகள் பற்றி, அவருக்கும் அவர்காலத்தில் வாழ்ந்த பிற இலக்கிய அர்ஞர்களுக்கு மிருந்த உறவுகளபற்றி முற்று முழுதான தகவல்களும், அவரது ஆக்கங்களபற்றிய ஒப்பியல் மதிப்பீடும் செய்யப்படாத இன்றைய நிலையில் முழுக்களிப்பீடு செய்வது சிரமமானதாகவிருக்கின்றது.

ஆயினும், வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையவர்களது வாழ்க்கைச்சரிதம் நாவலருக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திற் காணப்பட்ட இக்கிய நிலைமையை எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றதெல்லாம்.

நாவலர் தோற்றுவித்த பண்பாட்டுத் தனித்துவ இயக்கத்தின் இலக்கியத்துறை முன் ணேற்றத்தையும், சமூக முரண்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு வயித்தியவிங்கம்பிள்ளையின் வாழ்க்கைச் சரிதம் அத்தியாவசிய வரலாற்று ஆவணமாக அமைகின்றது.

நாவலரையும், இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரையும் ஒப்பு நோக்கி ஆராயும்பொழுது, போதகாசிரியர் நாவலர் வழியை இலக்கிய நூற்பிரசரம், அச்சியந்திரத்காபனம், பிறமத கண்டனம் போன்ற அறிவுறிலைப்பட்ட விடயங்கள் முதல் முற்றிலும் கைவாசாரமான வாழ்க்கை நடத்துதல் வரை பல விடயங்களிற் பின்பற்றியுள்ளாரென்பது தெரியவருகின்றது.

நாவலரிடத்துக் காணப்பட்ட சமூக, பொருளியற் பன்முகச் செயற்பாட்டை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரிடம் காண முடியாதிருக்கின்றது. நாவலர் தம் இயக்கத்தை இலக்கியபத்தால் மாத்திரமன்றி சமூக சேவைகளால், பொருளாதார முற்சிகளால், அரசியல் ஈடுபட்டால் மென்மேலும் வேகத்துடன் வளர்த்துச் சென்

றமையாலேயே அவ்வியக்கம் அகில இலங்கைக்கும் தன்னைத் தெரியப் படுத்திக் கொள்ள தத்தக் பொன்னம்பலம் இராமநாதனிற் சென்று சங்கவித்துக் கொள்கின்றது.

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரது வாழ்க்கை முற்றிலும் “சைவத் தையும் தமிழையும்” மட்டும் போற்றிய இலக்கிய அறிஞரோரு வரின் வாழ்க்கையாகவே இருந்தது. சமூக அரசியற் பிரக்ஞா யற்ற வகையிற் செயற்படுத்தப்படும் இலக்கிய - மத இயக்கங்கள் குன்றுமென்பது வரலாற்றுவிதி. ஆங்கிலக்கல்வி, மேனுட்டுமையப் பட்ட நவீன வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய இரு அமிசங்களையும் புறக்கணித்த நாவலர் பரம்பரையினர் பொதுச்சிதைவின் பாற்படுவதையும், மேற்குறிப்பிட்ட இரு அமிசங்களையும் நாவலரின் பண்பாட்டுத் தனித்துவ இயக்கத்துடன் இணைக்கும் சமூகதீட்சன்னையும் அறிவும் வரப்பெற்றேர் முன்னுஞ்கு வருவதினையும் இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதலிரு தசாப்தங்களிலும் காணகிறோம். வை. கதிரவேந்தியினோ, பாவலர் துரையப்பாபினோ, பொன்னம் பலம் இராமநாதன் ஆகியோர் நாவலரியக்கத்தின் சமூக அரசியற் றுறை வாரிசுகள். சைவத்தையும் தமிழையும் இணைத்துப் பிறமத பண்பாட்டுத் தொடர்பை ஒதுக்கி மதத்தை இலக்கியமாகவும் இலக்கியத்தை மதமாகவும் கொள்கின்ற நாவலரியக்கத்தின் வாரிசுகளாக வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பினோ, இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர் வியித்தியவிங்கம்பினோ, சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் முதலியோர் விளங்குகின்றனர் எனலாம்.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதல் ஐம்பது வருட வரலாறு முன் னர் எடுத்துக்கூறப்பட்டவர்களினதும் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சமூகப் பண்புகளினதும் படிப்படியான முன்னேற்றத்தை யும், பின்னர் கூறப்பட்டவர்களின் படிப்படியான முக்கியக் குறை வையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகவேயுள்ளது.

இவ்விரண்டு அமிசங்களையும்விட மூன்றாவதாக ஓர் அமிசத்தை யும் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியரது வாழ்க்கைச் சரிதத்தில் நாம் காணலாம். அது நாவலர் முன்வைத்த சைவமும் தாழிமும் எனும் கோஷத்தின் அடிப்படைச் சமூக முரண்பாடு ஆகும். மதநிலைப் பட்ட சமூக வரையறைகளும் மொழிநிலைப்பட்ட ஒரு மையும், அதாவது சைவம் என்ற மத அடிப்படையிற் காணப்பட்ட சமூக வேறுபாடுகளும் தமிழ் என்னும் மொழிப்பயிற்சியால் அம்மொழி பேசுவோரிடையே காணப்படும் ஒருமை நிலையும் ஒன்றுடன் ஒன்று பூரணமாக இணையாதனவாக நின்றன. சைவமும் தமிழும் என்ற கோஷத்தைத் தனது வாழ்க்கைத் திட்டமாக அமைத்துக் கொண்ட இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர், இக்கோஷத்தின் பெய

ரால் கிறித்தவர்களுடன் கண்டனப்போர் நிகழ்த்தியவர். சாதி நிர்ணய புராணம் என்ற நூலை எழுதி, அதனையும் தன்பெயரில் பிரசுரிக் காது, வேறொருவர் தலைமேலேற்றி தன் வாழ்க்கையிற்குரேன்றிய சமூக முரண்பாட்டை நிவிர்த்தி செய்துகொள்ள முனைகின்றார்; தன்னையும் தனது மாணவர்களையும் பொறுத்தமட்டில் இவர் சௌகரியமான ஓர் நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டாரெனினும் பொருள்வசதியும் சமூக அங்கீகாரமுமற்ற மற்றையவர்களால் இவரது உதாரணத்தைப் பின்பற்ற முடியாது போய்விட்டது. இதனால் சைவமும் தமிழும் என்ற கோஷம் இறுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவினர்க்குத் தாய்மொழிக் கல்வியையே மறுக்கும் இயக்கங்களை முகிழ்க்கும் ஒரு துரதிஷ்டநிலை ஏற்பட்டது. இதுவே யாழ்ப்பாணக் கல்வி வரலாற்றில், 1920, 30களில் நடைபெற்ற (வகுப்பிற்ற) “சமாசன சமபோசனப் பிரச்சினை”யாகும். நாவலரின் இயக்கத்தினை அரசியல் தீட்கண்யத்துடன் நடைமுறைப்படுத்திநின்ற பொன்னைப்பலம் இராமநாதன் போன்றேர் இப்போக்கினைக் கண்டித்துள்ளார்களென்பதையும் புறங்கான முனைத்தார்களென்பதையும் வலியுறுத்தலவசியம்.

இவ்வாறு நோக்கும்பொழுது வயித்திலிங்கம்பிள்ளையவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதம் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சமூக வரலாற்றிலும் முக்கிய இடம்பெறுவதைக் காண்கிறோம்.

எனவே, இவரது வாழ்க்கை வரலாறு பூரணமாக ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது;

நன்றி நவீல்தின்ரேம்!

இங்நாலை

அச்சிட

பிதியதவி செய்த

அனைவருக்கும்

எழது நன்றிகள்.

— வள்ளுக்கான சோா நிலையம்

સમાજ

